

Pēcvārds (vai ievadvārdi) jeb recenzenta kopsavilkums

Savulaik olimpisko spēļu noslēgumā par leģendu kļuva gaidīšana, vai SOK prezidents Huans Antonio Samarančs pateiks, ka šis ir bijušas visu laiku izcilākās olimpiskās spēles. Tad tagad no savas puses varētu teikt – visu laiku izcilākās olimpiskās spēles Latvijas sabiedriskā medija vēsturē.

Ņemot vērā abnormālo informācijas apjomu, bija labi salikti akcenti un sašķirots pa plauktiņiem, kas kurā informācijas kanālā tiek novirzīts. Nezinu, kāda bija visu redakcionālā sadarbība iekšēji visā LSM (LTV, Latvijas Radio, soctīkli, LSM.lv), bet subjektīvi liekas, ka šis bija labs piemērs, ka var būt vienots sabiedriskais medijs un strādāt sabiedrības interesēs vienoti, nevis pa saviem “kabinetiem” atsevišķi.

Svarīgākais, ko LSM pierādīja ar savu darbību (un salīdzinot ar 2025. gada rudenī manis recenzēto darbu Eiropas čempionātu basketbolā), ir raidtiesību nozīmīgums sabiedrības informēšanai. Darbs Milānas-Kortīnas spēlēs spilgti parādīja, ko profesionāli var paveikt, ja rokas nav sasaistītas un nav daudz jādomā, kā šo vai to sižetu varētu pasniegt, jo ir ierobežojumi.

Neiedziļinoties detaļās un vērtējot kopējo visu Latvijas Sabiedriskā medija darbu 2026. gada olimpisko spēļu laikā, būtu jāsaka viens vārds – izcili. Un būtu pateikts viss. Pieredzes bagātākie LSM darbinieki ar statistiku varētu papildināt šo recenziju, bet domāju, ka nekļūdīšos – apjoma ziņā (un iespējams sasniegtās auditorijas ziņā) krituši rekordi.

Kā zināms, kritika ir viens no demokrātiskas sabiedrības virzītājspēkiem. Tāpēc, atšķirībā no Ministru prezidentes darba pārskata Saeimā, recenzijā pārsvarā ir kritika, nevis uzskaitīti padarītie darbi vai gaudīšana “pa spalvai”. Ceru, ka konstruktīva un objektīva kritika. Man pašam allaž svarīgs bijis viedoklis “ar skatu no malas”. Tāpēc centos skatīties uz visām recenzētajām sadaļām “akli” it kā nepazīstot žurnālistus. Tas gan nebija viegli, jo tāpat labi zinu darba ritmu olimpisko spēļu laikā. Tās ne tuvu nav 8 darba stundas. Tāpēc, protams, kaut kur nav izdarīts, kā cerēts, kaut kur kādas kļūmes, kaut kur kādai “feileri”. Bet tas ir normāli.

Gaidīju Latvijas Radio tiešraides, kuras sevi izcili pieteica Eiropas basketbola čempionātā. Nezinu iemeslus, tas ir redakcionāli jāizspriež. Uzskatu, ka hokeja spēlēm vai kamaniņu izšķirošajiem braucieniem, vai citām sporta sacensībām bija jāpieslēdzas tiešraidē (varbūt bija pieslēgšanās kādos raidījumos – to nemācēšu teikt).

Nedaudz radoši dzīvīgākas vēlējās redzēt “Olimpiskās studijas”. Arī Latvijas Radio “Olimpiskajās studijās” prasījās kāds nestandarta piegājiens kādā brīdī. Publikācijās varbūt “iziet no ierastajiem rāmjiem” un varbūt piedāvāt kaut ko provokatīvu (labā nozīmē).

Televīzijas un radio žurnālistiem vēl vairāk jācenšas iziet ārpus komplementārajām intervijām. Un otra galējība – saprast, kuru jautājumu tomēr labāk neuzdot, lai neizgāztos. Joprojām uzskatu, ka Latvijas žurnālisti visi kopumā pret sportistiem gadu desmitiem bijuši ļoti komplementāri un draudzīgi, jo “savējos jau nesit”. Jā, tie ir mūsu sportisti, visa Latvija lepojas ar viņiem, tomēr objektīva kritika pēc izgāšanās vai jautājums “ārpus kastes” (“out of box”).

Sociālajos tīklos daudz vairāk lepoties ar interneta speciālo sadaļu LSM.lv . Tā kā pats esmu darbojies kādus 15 gadus pie šādiem projektiem, tad redzēju, ka šis bija kā mans sapņu piepildījums. Protams, detalizētu ejot cauri lapai, varētu atrast, kas ir jāpapildina vai jāuzlabo. Bet kopumā biju ļoti pārsteigts par tik informatīvi bagātu, tik spēcīgu un – galvenais – lasītājam ļoti saprotamu lapu.

Labs darbs, kas padarīts, bet nedrīkst atslābt pašapmierinātībā. Sporta sacensības ir nebeidzamais stāsts un līdz ar to sporta žurnālistiem darbs neapstājas praktiski nekad. Jau šobrīd ir jāsāk domāt par Losandželosas olimpiskajām spēlēm un vienoto informācijas pasniegšanas veidu LSM platformās.

Lai izdodas!

Ar cieņu

Uldis Strautmanis